

ובאתנן ובמחיר כלב, ומחמת הזבח המעורב בהן נאסרו כולן להדיוט, ואם ישחטם בחוץ חייב כרת. ולחלל את הזבח המעורב על מעות אי אפשר, מאחר שהוא תם, ולהקריבן ודאי שאסור. הלכך, **ירעו עד שיסתאבו** כולן, **וימכרו**, ומותרים להדיוט, **ויביא בדמי היפה** (11) **שבחן קרבן מאותו המין** של הזבח הכשר.

כלומר, כיון שמעורב בהן קרבן אחד, יבחר לו את היפה מבין כולן, (12) שמא הוא הקרבן, וייד הקדש על העליונה, ויקח דמים בשווי של היפה מדמי הפדיון, ויאמר "כל מקום שהזבח נמצא, יתחלל על דמים אלו". ומדמים אלו יביא קרבן "מאותו המין", אם שלמים, או שאר קרבן, בהתאם למה שהזבח היה מקודש. וכשיעשה כן, יותרו כולן להדיוט.

כיון שמעורב בהן קרבן אחד, יבחר לו את היפה מבין כולן, (12) שמא הוא הקרבן, וייד הקדש על העליונה, ויקח דמים בשווי של היפה מדמי הפדיון, ויאמר "כל מקום שהזבח נמצא, יתחלל על דמים אלו". ומדמים אלו יביא קרבן "מאותו המין", אם שלמים, או שאר קרבן, בהתאם למה שהזבח היה מקודש. וכשיעשה כן, יותרו כולן להדיוט.

ואם כן, קשה: הרי שגם בפסולים שאינם איסורי הנאה כבר השמיעה לנו המשנה במסכת זבחים, שאינם בטילים, ומדוע הוצרכה המשנה כאן להשמיענו זאת? ומתריצין, **אמר רב כהנא: אמריתיה לשמעטא**, אמרתי קושיא זו, **קמיה דרב שימי בר אשי. אמר לי: חדא**, משנה אחת,

והיא משנתנו, מדברת כשהפסולין נתערבו בבהמות חולין, ואחר כך הקדישן, ומשמיעה לנו המשנה שכל התערובת אסורה למזבח. **וחדא**, המשנה ההיא, מדברת **בקדשים**, שבהמות קדשים שכבר הוקדשו נתערבו בפסולים, כמו שמפורש שם "כל הזבחים שנתערבו" —

וצריכי, ושתי המשניות הוצרכו, ואם היתה נשנית רק אחת מהן, לא היינו למדים ממנה את השניה.

דאי אשמועינן גבי קדשים, היינו אומרים, לפיכך אמרו חכמים שאינם בטילים, **משום דבשעת ההתערבות היו מאיסי**. כלומר, שמאוס להקריב פסולין אלו לגבוה, **אבל גבי חולין**, שבשעת ההתערבות אינן קדושין לגבוה, **אימא**, היינו אומרים, **ליבטלי**, עכשיו הם בטילים, ומאחר שכבר נתבטלו, שוב יכול להקדישן ולהקריבן, ולפיכך משמיעה לנו המשנה שאף על פי כן אסור להקריבן.

וממשיכה שם הגמרא: אכן, אם היינו שונים רק את משנתנו, שאפילו אם נתערבו בחולין גם אסור להקריבן, היינו למדים שכל שכן אם נתערבו בקדשים אסור להקריבן. אלא, כאן במשנתנו לא נאמר מהי תקנתן ומה

ומשמעותו שמיעוט הזבחים נתערבו ברוב פסולים, כמו שרש"י מפרש, מכל מקום, כתבו תוס' שם [ד"ה ויביא] שפירוש המשנה הוא שנתערבו מיעוט פסולים אלו ברוב קדשים. וכשם שהגמרא ביארה את הרישא של המשנה "כל הזבחים שנתערבו בחטאות המתות", ופירושה שנתערבו בהן חטאות המתות — כן יתפרש המשך המשנה. ושם מקשים התוס' על רש"י [על פי הבנת

11. גירסת השיטה מקובצת.

12. כן הוא לפי פירוש רש"י הנ"ל. ולפירוש

ומשמעותו שמיעוט הזבחים נתערבו ברוב פסולים, כמו שרש"י מפרש,

מכל מקום, כתבו תוס' שם [ד"ה ויביא] שפירוש המשנה הוא שנתערבו מיעוט פסולים אלו ברוב קדשים. וכשם שהגמרא ביארה את הרישא של המשנה "כל הזבחים שנתערבו בחטאות המתות", ופירושה שנתערבו בהן חטאות המתות — כן יתפרש המשך המשנה. ושם מקשים התוס' על רש"י [על פי הבנת